

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Men én ting står fast: taletiden for korte bemærkninger er 2 minutter.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Først og fremmest vil jeg sige til hr. Gade: én ting er helt sikker: der er ikke tale om ond vilje. Der er tale om, at Fremskridtspartiet prøvede på i det papir at udtrykke, hvordan vi i fællesskab kan nå frem til noget brugbart.

Der er en utrolig god grund til, at nærhedsprincippet er udtrykt på den måde, som det er, i det brev, hr. Gade sidder med. Det står nemlig helt klart og tydeligt gang på gang i papiret, at det skal være retsgyldigt, at de og de områder er underlagt nærhedsprincippet og skal afgøres så tæt på borgeren som muligt. Hr. Gade ville måske gøre klogt i ikke at nøjes med overskrifterne, men læse hele papiret. Det tror jeg for resten nok, han har gjort, men han har i hvert fald ikke forstået det.

Når hr. Gade siger, at Danmark møder modstand i resten af EF, har jeg på fornemmelsen, at det egentlig ikke så meget er Danmark, som det er politikerne ude omkring i EF, der møder modstand fra deres egen befolkning. Først nu er debatten startet, først nu er man begyndt at sige: Hov-hov, I er gået en kende for vidt! Det er princippet i det, som vi inden den 2. juni var totalt enige om: Her er man gået for vidt. Jeg mener stadig ikke, at det nationale kompromis pinder ud de væsentlige punkter, hvor man, om jeg så må sige, er gået for vidt. Det er kun småordningerne, som man kunne blive enige med hvem som helst her om, men det regulære, unionstanken, er der stadig.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Fru Annette Just sagde, at det, 50,7 pct. af danskerne sagde nej til den 2. juni, var en føderal union. Det er jeg enig i; jeg tror såmænd også, at en stor del af de andre 49,3 pct. var imod en føderal union.

Hvordan kan man have en føderal union uden forsvarsunion, uden økonomisk union, uden politimæssig og retlig union? Hvordan kan det blive en føderal union? Er det ikke meget væsentlige, afgørende træk i en føderal union: den forsvarsmæssige union, den økonomiske union og den politimæssige union?

Det, der siges i det kompromis, som vi har udarbejdet, er, at det er Danmark ikke med i. Det er for Danmarks vedkommende streget af Traktaten. Dette er endnu ikke accepteret af de andre lande. De anser det ikke for småting – det er kun fru Annette Just, som lige i denne situation gør det – men det må de acceptere, ellers vil Danmark blive ved med at sige nej, det er helt givet.

Så kan fru Annette Just sige: Jamen vi vil slet ikke have den union. Vi vil ikke engang have, at Spanien, Portugal eller Holland er med i en forsvarsunion, økonomisk union og politimæssig union. Men så vil jeg godt spørge fru Annette Just: Hvordan skal vi forhindre dem i det, hvis de har lyst til det? Skal vi sende »Peder Skram« derved? Jeg har ikke fulgt så meget med i forsvarsudviklingen, så jeg ved ikke, om »Peder Skram« stadig væk eksisterer, men hvis den gør, skulle vi så sende den ned til Middelhavet for at ankre op ud for en af de spanske byer og true dem fra det?

Det kan vi ikke hindre dem i, det er jo den reelle situation. Det er derfor, det er så vigtigt, at vi får fastslået, at Danmark er uden for den union. Det er, hvad der er en reel mulighed for, selv om det er svært nok. Det andet kan vi ikke hindre dem i. Men hvis vi kommer igennem – eller når vi kommer igennem – med vore krav, har vi åbnet op for et Europa i flere rum, og det kan få en meget stor betydning for den kommende europæiske udvikling.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Hr. Gert Petersen siger, at hvis vi får de danske særordninger igennem, så er der ingen union, når man ikke har fælles politi, forsvar, mønt osv. Der står intet i det såkaldte nationale kompromis om, at de 11 andre lande ikke må gøre det; der står, at Danmark ikke vil deltage. Men hr. Gert Petersen endte med at sige: Vi kan da heller ikke forhindre dem i det. Jo, det kan vi. Vi kan forhindre dem i det, fordi vi har sagt nej til Unionen, og der skal være 12 underskrifter.

Angående det sidste, om vi skulle sende »Peder Skram« ned for at ankre op ud for en spansk by, vil jeg sige, at jeg synes, den skal have lov til at skramle rundt, hvor den så end skramler henne.